

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920, Lov Nr. 154 af 1. April 1921 og Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1923—24.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statsstøtte til forskellige Bankers Sparere.

Mødet hævet Kl. 5⁵⁵.

72de Møde.

Onsdag den 28. Februar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om midlertidig Forlængelse af og om Tilføjelse til Lov Nr. 339 af 4. August 1922 angaaende Indførsel af Skotøj og Cigarer.

Valgt blev: *Westergaard, Tange, Hagbart Berg, Aksel Jensen, Clausager, Stavnning, Borgbjerg, Bording, Jønson, Hans Nielsen, Drachmann, Pitzner, Larsen-Badse, Kode og Niels Frederiksen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920, Lov Nr. 154 af 1. April 1921 og Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 5175).

Sagen sattes til Forhandling.

Søren Svendsen: Det er rimeligvis ikke ret ofte, at et Lovforslags Fremkomst forud har været Genstand for saa megen Omtale som netop det Lovforslag, vi i Dag skal behandle, om Konjunkturtillæget til Statens Tjenestemænd, og dette er for saa vidt rimeligt nok, eftersom det omfatter mange Tusinde Medborgere og har økonomisk Interesse for dem i deres daglige Liv. Men naar man saa ofte ser det fremhævet i Pressen, at der derved lægges en saa urimelig stor Byrde paa Statens Tjenestemænd — saa mange Millioner —, maa man dog erindre, at Beløbet er saa stort, som det er, fordi det omfatter saa mange Tusinde, baade Tjenestemænd og Pensionister, som er interesserede i Konjunkturtillæget. For den enkelte spiller det jo ikke den Rolle, som man skulde antage efter de store Tal, som opføres; for den store Masse af Tjenestemændene betyder den foreslaaede Nedsættelse af Konjunkturtillæget hundrede og nogle og tyve Kroner om Aaret, d. v. s. nogle og tredive Øre daglig for Forsørgernes, de gifte Tjenestemænds Vedkommende, altsaa den store Masse. Jeg mener egentlig ikke, at man dermed kan begrunde, at det vil være at sætte Tjenestemændene i en Forarmelses-tilstand, saaledes som man har set det fremsat i Pressen og hørt det udtale paa Møder. Det er ikke Regeringens og heller ikke Venstres Agt at lægge uforholdsmæssig store Byrder paa Statens Tjenestemænds Skuldre eller at fratage dem saa store Dele af deres nuværende Indtægter, at de ikke vil kunne klare sig for Fremtiden. Men Statens Lønningsudgifter er jo oppe paa et meget stort Beløb, og det spiller en stor Rolle i hele Statens Husholdning, hvordan disse Penge udgives. Jeg tror at kunne sige, at disse Udgifter i Virkeligheden i Øjeblikket er store, idet Statens Udgifter til Lønninger og Pensioner samt til Lærere og Præster er oppe paa noget over 220 Mill. Kr. aarlig. Det er et urimelig stort Beløb, kan man gerne sige, af hele Statens Budget, som gaar til disse Formaal. Naar det er saa stort, er det efter min Formening mindre af den Grund, at Lønningerne er for store; det er snarere af den Grund, at Tjenestemændenes Antal er for stort. Det vilde være bedre for dem, tror jeg sikkert, om deres Antal blev reduceret endnu stærkere, end det er blevet hidtil, at de saa udførte noget mere Arbejde og fik Løn forholdsvis derefter.